

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 1ης Μαρτίου 2005 *

Στην υπόθεση T-185/03,

Vincenzo Fusco, κάτοικος Sarmedola di Rubano (Ιταλία), εκπροσωπούμενος από τον B. Saguatti, δικηγόρο,

προσφεύγων,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενο από τους O. Montalto και P. Bullock,

καθού,

έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνων ενώπιον του Πρωτοδικείου:

Antonio Fusco International SA Lussemburgo, succursale di Lugano, με έδρα το Lugano (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τους M. Bosshard, S. Verea και K. Muraro,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του τέταρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 17ης Μαρτίου 2003 στην υπόθεση R 1023/2001-4,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τον J. Pirrung, πρόεδρο, και τους A. W. H. Meij και N. J. Forwood, δικαστές,
γραμματέας: B. Pastor, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την προσφυγή που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Μαΐου 2003,

το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 17 Σεπτεμβρίου 2003,

το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 10 Σεπτεμβρίου 2003,

το υπόμνημα απαντήσεως του προσφεύγοντος που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Νοεμβρίου 2003,

κατόπιν της συζητήσεως της 22ας Ιουνίου 2004,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- ¹ Στις 21 Ιανουαρίου 1998, ο προσφεύγων υπέβαλε, δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).
- ² Το σήμα του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση είναι το λεκτικό σημείο ENZO FUSCO.
- ³ Τα προϊόντα για τα οποία ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος υπάγονται στις κλάσεις 3, 9, 18, 24 και 25 του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση προϊόντων και υπηρεσιών όσον αφορά την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί, και αντιστοιχούν, για κάθε μία από τις κλάσεις αυτές, στην εξής περιγραφή:

— «σαπούνια, είδη αρωματοποιίας, αιθέρια έλαια, καλλυντικά, λουσίων για τα μαλλιά, οδοντοσκευάσματα», της κλάσεως 3·

- «γυαλιά οράσεως και θήκες γυαλιών», της κλάσεως 9·
 - «δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· δέρματα ζώων· κιβώτια και βαλίτσες ταξιδιού· σακίδια πλάτης και σάκοι· ομπρέλες, αλεξήλια και ράβδοι περιπάτου», της κλάσεως 18·
 - «υφάσματα και είδη υφαντουργίας μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· κλινοσκεπάσματα και τραπεζομάντιλα», της κλάσεως 24·
 - «ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποΐας», της κλάσεως 25.
- 4 Η αίτηση καταχώρισεως του σήματος δημοσιεύθηκε στο *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* αριθ. 2/1999 της 11ης Ιανουαρίου 1999.
- 5 Στις 8 Απριλίου 1999, η παρεμβαίνουσα άσκησε ανακοπή βάσει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 κατά της αιτήσεως καταχώρισεως του σήματος.
- 6 Η αίτηση ανακοπής στηρίχθηκε στο λεκτικό κοινοτικό σήμα ANTONIO FUSCO, για το οποίο υποβλήθηκε αίτηση στις 10 Οκτωβρίου 1997 και το οποίο καταχωρίστηκε στις 8 Μαρτίου 1999.
- 7 Τα προϊόντα για τα οποία καταχωρίστηκε το προγενέστερο σήμα αντιστοιχούν στις εξής περιγραφές:
- «λευκαντικά παρασκευάσματα και άλλες ύλες για πλύσιμο· παρασκευάσματα για καθαρισμό, στιλβωση, αφαίρεση λίπους και απόξεση· σαπούνια· είδη αρωματοποιίας, αιθέρια έλαια, καλλυντικά, λοσιόν για τα μαλλιά· οδοντόπαστες», της κλάσεως 3·

- «γυαλιά οράσεως· συσκευές και όργανα επιστημονικά, ναυτικά, τοπογραφικά, ηλεκτρικά, φωτογραφικά, κινηματογραφικά, οπτικά, στάθμισης, μέτρησης, σήμανσης, ελέγχου (επιθεώρησης), βοήθειας (διάσωσης) και διδασκαλίας· συσκευές για την εγγραφή, τη μετάδοση, την αναπαραγωγή ήχου και εικόνας· μέσα μαγνητικών εγγραφών, δίσκοι εγγραφών· αυτόματοι πωλητές και μηχανισμοί τιθέμενοι σε κίνηση με την εισαγωγή νομίσματος ή κέρματος· ταμειακές μηχανές, αριθμομηχανές (υπολογιστικές μηχανές), εξοπλισμός για την επεξεργασία δεδομένων και ηλεκτρονικοί υπολογιστές· πυροσβεστήρες», της κλάσεως 9·
- «πολύτιμα μέταλλα και κράματά τους, είδη κατασκευασμένα ή επιστρωμένα με τα υλικά αυτά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· κοσμήματα, είδη χρυσοχοΐας, πολύτιμοι λίθοι· είδη ωρολογοποιίας και άλλα χρονομετρικά όργανα», της κλάσεως 14·
- «δέρμα και απομιμήσεις δέρματος, είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· δέρματα ζώων· κιβώτια ταξιδιού και βαλίτσες· ομπρέλες, αλεξήλια και ράβδοι περιπάτου· μαστίγια, ιπποσκευές και είδη σελοποιίας», της κλάσεως 18·
- «έπιπλα, καθρέφτες, πλαίσια (κορνίζες)· είδη μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις από ξύλο, φελλό, καλάμι, βρύουλα, λυγαριά, κέρατο, κόκκαλο, ελεφαντοστό, κόκκαλο φάλαινας, ταρταρούγα, ήλεκτρο, μαργαριτάρι, σπησιόλιθο, υποκατάστατα των παραπάνω υλικών ή πλαστικό», της κλάσεως 20·
- «υφάσματα και είδη υφαντουργίας μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· κλινοσκεπάσματα και τραπεζομάντιλα», της κλάσεως 24·
- «ενδύματα, υποδήματα, είδη πιλοποιίας», της κλάσεως 25.

- 8 Με απόφαση της 28ης Σεπτεμβρίου 2001, το τμήμα ανακοπών απέρριψε την αίτηση καταχώρισεως, βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 9 Στις 5 Δεκεμβρίου 2001, ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή ενώπιον του ΓΕΕΑ κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.
- 10 Με απόφαση της 17ης Μαρτίου 2003 (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το τέταρτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή. Κατ' ουσίαν, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το οικογενειακό όνομα «Fusco», το οποίο εμφανίζεται σε αμφότερα τα σημεία και δεν είναι ούτε σπάνιο ούτε ιδιαίτερα διαδεδομένο στην Ιταλία, εξατομικεύει περισσότερο σε σύγκριση με τα ονόματα «Antonio» και «Enzo», τα οποία είναι συνήθη. Θέωρησε ότι ο βαθμός ομοιότητας των σημείων δεν είναι ούτε χαμηλός ούτε υψηλός, αλλά μέσος. Δεδομένου ότι τα προσδιοριζόμενα προϊόντα είναι πανομοιότυπα, το τμήμα προσφυγών κατέληξε ότι η παρουσία του λεκτικού στοιχείου «Fusco» σε αμφότερα τα σημεία ενδέχεται να προκαλέσει σύγχυση στην αντίληψη του οικείου κοινού.

Αιτήματα των διαδίκων

- 11 Με το δικόγραφο της προσφυγής, ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- κυρίως, να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση του τμήματος προσφυγών,
 - να επιτρέψει την καταχώριση του κοινοτικού σήματος ENZO FUSCO, για το οποίο υποβλήθηκε σχετική αίτηση,

- επικουρικώς, αν το Πρωτοδικείο διαπιστώσει ότι υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως των σημάτων, να προσδιορίσει το τοπικό πεδίο εφαρμογής της αποφάσεως,
- κυρίως, να αποφανθεί ότι δεν έχει αποκλειστεί η εφαρμογή της διαδικασίας μετατροπής του άρθρου 108 του κανονισμού 40/94, εκτός από την περιοχή για την οποία θα διαπιστωθεί ρητώς η ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως,
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και την παρεμβαίνουσα στα δικαστικά έξοδα ή, επικουρικώς, να τα συμψηφίσει.

¹² Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο προσφεύγων παραιτήθηκε από το δεύτερο και το τρίτο αίτημά του, πράγμα που το Πρωτοδικείο έλαβε υπόψη. Ο προσφεύγων αναγνώρισε επίσης ότι το τέταρτο αίτημά του αφορά μελλοντικό ζήτημα που τίθεται μόνον σε περίπτωση απορρίψεως της προσφυγής.

¹³ Το ΓΕΕΑ ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

Επί του παραδεκτού

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 14 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι η υπογραφή του δικηγόρου στο δικόγραφο της προσφυγής διαφέρει από αυτήν που υπάρχει στην έγγραφη προς αυτόν εντολή εκπροσώπησης. Επίσης, η ακρίβεια των αντιγράφων του δικογράφου της προσφυγής δεν έχει επικυρωθεί από δικηγόρο εγγεγραμμένο σε δικηγορικό σύλλογο κράτους μέλους. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η παρεμβαίνουσα προσκόμισε στο Πρωτοδικείο τρεις εκθέσεις γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης προς στήριξη της απόψεώς της ότι είναι απαραίτητο να εξεταστεί η γνησιότητα της υπογραφής του δικηγόρου του προσφεύγοντος.
- 15 Με το υπόμνημα αντικρούσεως, καθώς και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο δικηγόρος του προσφεύγοντος ισχυρίστηκε ότι είναι δικές του οι υπογραφές στο δικόγραφο της προσφυγής και στην έγγραφη προς αυτόν εντολή εκπροσώπησης και ότι η πρώτη είναι ευανάγνωστη και πλήρης ενώ η δεύτερη έχει μορφή μονογραφής. Επιπλέον, ο προσφεύγων επισύναψε στο υπόμνημα αντικρούσεως επτά αντίγραφα του δικογράφου της προσφυγής, επικυρωμένα από τον δικηγόρο του.
- 16 Ο προσφεύγων θεωρεί εκπρόθεσμη την υποβολή των τριών εκθέσεων γραφολογικής πραγματογνωμοσύνης. Το ΓΕΕΑ δήλωσε ότι τείνει να συμφωνήσει με την άποψη αυτή.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 17 Δεδομένου ότι ο δικηγόρος του προσφεύγοντος δήλωσε ότι οι υπογραφές στο δικόγραφο της προσφυγής και στην έγγραφη προς αυτόν εντολή εκπροσωπήσεως είναι δικές του και ότι οι γραφολόγοι τόνισαν, στις εκθέσεις τους, ότι οι υπογραφές για τις οποίες διατύπωσαν την άποψή τους δεν αποκλείεται να προέρχονται από το ίδιο πρόσωπο, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος απαραδέκτου που προέβαλε η παρεμβαίνουσα, χωρίς να χρειάζεται να αποφανθεί επί της εκπρόθεσμης προσκομίσεως των γραφολογικών εκθέσεων.
- 18 Όσον αφορά τα επικυρωμένα αντίγραφα, αρκεί η επισήμανση ότι ο προσφεύγων προέβη στη σχετική τακτοποίηση.

Επί του αιτήματος ακυρώσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 19 Προς στήριξη του αιτήματος ακυρώσεως, ο προσφεύγων προβάλλει ένα μόνο λόγο, αντλούμενο από το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 20 Οι διάδικοι δεν αμφισβητούν ότι τα προϊόντα που καλύπτονται από τα επίμαχα σήματα είναι πανομοιότυπα. Επίσης, οι διάδικοι αναφέρονται μόνο στην ιταλική αγορά.

- 21 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται, κατ' ουσίαν, ότι το τμήμα προσφυγών εφαρμόσε εσφαλμένα τις αρχές που διέπουν την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως.
- 22 Πρώτον, ο προσφεύγων προσάπτει στο τμήμα προσφυγών εσφαλμένη εφαρμογή της αρχής ότι η σύγκριση των συγκρουόμενων σημάτων πρέπει να γίνεται κατά τρόπο ενιαίο και συνθετικό, λαμβανομένης υπόψη της συνολικής εντυπώσεως που αυτά προκαλούν. Κατ' αυτόν, το τμήμα προσφυγών έσφαλε επικεντρώνοντας τη συγκριτική ανάλυσή του μόνο στο στοιχείο «Fusco».
- 23 Δεύτερον, ο προσφεύγων φρονεί ότι το τμήμα προσφυγών στήριξε τη συλλογιστική του στο αξίωμα ότι, προκειμένου περί σήματος αποτελούμενου από όνομα και επώνυμο, το υπερισχύον εξατομικευτικό στοιχείο είναι πάντα το επώνυμο. Φρονεί ότι η εκτίμηση τέτοιων σημείων πρέπει να στηρίζεται στις ίδιες αρχές που διέπουν τη σύγκριση των άλλων σημείων. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, ο προσφεύγων παρέπεμψε σε σειρά πρόσφατων αποφάσεων των γερμανικών και ισπανικών δικαστηρίων, τα οποία έκριναν ότι ο μέσος σύγχρονος καταναλωτής δεν αντιλαμβάνεται, *a priori*, ότι το επώνυμο αποτελεί το υπερισχύον σημείο ενός σημείου με τη μορφή «όνομα + επώνυμο».
- 24 Τρίτον, ο προσφεύγων προβάλλει ότι το τμήμα προσφυγών στήριξε την απόφασή του σε ανακριβή πραγματικά περιστατικά. Καταρχάς, αντιθέτως προς ό,τι εξέθεσε το τμήμα προσφυγών με την απόφασή του, το επώνυμο «Fusco» δεν είναι περιορισμένως, αλλά μετρίως διαδεδομένο. Επίσης, μολονότι τα ονόματα «Αντονίο» και «Ένζο» είναι διαδεδομένα στην Ιταλία, εντούτοις πρόκειται για ονόματα πολύ διαφορετικά. Κατά τον προσφεύγοντα, η παρουσία του ίδιου επωνύμου στα δύο σημεία μετριάζεται από τη διαφορά των ονομάτων «Ένζο» και «Αντονίο», καθώς και από το ότι το «Fusco» είναι επώνυμο μετρίως διαδεδομένο στην Ιταλία.

- 25 Τέταρτον, κατά τον προσφεύγοντα, ο Ιταλός καταναλωτής προϊόντων ενδύσεως είναι ιδιαίτερος προσεκτικός και ενημερωμένος και απολύτως ικανός να συνδέσει τα προϊόντα που καλύπτουν αντιστοίχως τα δύο συγκρουόμενα σήματα με τους δύο διαφορετικούς σχεδιαστές, χωρίς κίνδυνο συγχύσεως ως προς την προέλευση. Ο προσφεύγων αμφισβητεί το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών ότι η εν λόγω ικανότητα διακρίσεως μπορεί ίσως να προκύψει με την πάροδο του χρόνου ως αποτέλεσμα μιας διαδικασίας εξοικειώσεως του κοινού, αλλά δεν υφίσταται εκ των προτέρων.
- 26 Πέμπτον, το τμήμα προσφυγών αγνόησε τη σημασία της φήμης των επίμαχων σημάτων. Καταρχάς, η φήμη του προγενέστερου σήματος δεν είναι καθόλου διαδεδομένη. Λόγω της περιορισμένης φήμης του προγενέστερου σήματος, ο βαθμός ομοιότητας των συγκρουόμενων σημάτων δεν είναι αρκετά υψηλός ώστε να συναχθεί κίνδυνος συγχύσεως. Επιπλέον, το τμήμα προσφυγών έπρεπε να λάβει υπόψη του ότι το σήμα ENZO FUSCO προστατεύεται στην Ιταλία από το 1982 και ότι ο προσφεύγων είναι εγνωσμένης αξίας σχεδιαστής, που ασκεί τη δραστηριότητα αυτή για περισσότερο από τριάντα έτη.
- 27 Το ΓΕΕΑ αντιτείνει ότι το τμήμα προσφυγών ορθώς εφάρμοσε τις αρχές που διέπουν τη σύγκριση συγκρουόμενων σημείων. Τονίζει, μεταξύ άλλων, ότι, για τους λόγους που εκτίθενται στην προσβαλλόμενη απόφαση, το επώνυμο «Fusco» αποτελεί το υπερισχύον στοιχείο σε καθένα από τα σημεία.
- 28 Κατά την παρεμβαίνουσα, το επώνυμο αποτελεί το κύριο διακριτικό στοιχείο της ταυτότητας ενός προσώπου και, επομένως, ο καταναλωτής το αντιλαμβάνεται ως το υπερισχύον στοιχείο ενός σήματος με τη μορφή «όνομα + επώνυμο». Περαιτέρω, η παρεμβαίνουσα φρονεί ότι ο καταναλωτής, ευρισκόμενος ενώπιον συγκρουόμενων σημάτων, ενδέχεται να πιστεύσει ότι υφίσταται οικογενειακός δεσμός μεταξύ των δικαιούχων των δύο σημάτων. Προς στήριξη της απόψεως αυτής, η παρεμβαίνουσα παραθέτει διάφορες συναφείς αποφάσεις των ιταλικών δικαστηρίων.

- 29 Όσον αφορά τη φήμη των επίμαχων σημάτων, το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα φρονούν, κατ' ουσίαν, ότι τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος είναι αλυσιτελή.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 30 Κατά το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, κατόπιν ανακοπής που ασκεί ο δικαιούχος προγενέστερου σήματος, το προς καταχώριση σήμα δεν γίνεται δεκτό εάν, λόγω του ταυτόσημου ή της ομοιότητας με το προγενέστερο σήμα και του ταυτοσήμου ή της ομοιότητας των προϊόντων ή υπηρεσιών που προσδιορίζουν τα δύο σήματα, υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως του κοινού της εδαφικής περιοχής στην οποία απολαύει προστασίας το προγενέστερο σήμα.
- 31 Κατά πάγια νομολογία, κίνδυνος συγχύσεως είναι ο κίνδυνος να πιστεύσει το κοινό ότι τα σχετικά προϊόντα ή υπηρεσίες προέρχονται από την ίδια επιχείρηση ή, ενδεχομένως, από οικονομικώς συνδεδεμένες μεταξύ τους επιχειρήσεις.
- 32 Κατά την ίδια νομολογία, ο κίνδυνος συγχύσεως πρέπει να εκτιμάται συνολικά, βάσει της αντιλήψεως που σχηματίζει το οικείο κοινό για τα σήματα και τα επίμαχα προϊόντα και υπηρεσίες, αφού ληφθούν υπόψη όλοι οι παράγοντες που ασκούν επιρροή στη συγκεκριμένη περίπτωση, ιδίως δε η αλληλεξάρτηση μεταξύ της ομοιότητας των σημάτων και της ομοιότητας των σημαινόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου, της 9ης Ιουλίου 2003, T-162/01, Laboratorios RTB κατά ΓΕΕΑ — Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), Συλλογή 2003, σ. II-2821, σκέψεις 31 έως 33, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία].

— Επί του οικείου κοινού

33 Εν προκειμένω, το προγενέστερο σήμα είναι κοινοτικό σήμα. Επομένως, η εδαφική περιοχή εντός της οποίας το προγενέστερο σήμα προστατεύεται είναι η Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Ωστόσο, από τον ενιαίο χαρακτήρα του κοινοτικού σήματος που καθιερώνει το άρθρο 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94 προκύπτει ότι το προγενέστερο κοινοτικό σήμα τυγχάνει της ίδιας προστασίας σε όλα τα κράτη μέλη. Επομένως, τα προγενέστερα κοινοτικά σήματα μπορούν να αντιταχθούν κατά κάθε μεταγενέστερης αιτήσεως καταχωρίσεως σήματος, η οποία ενδέχεται να βλάψει την προστασία τους, ακόμη και βάσει της αντιλήψεως που σχηματίζουν οι καταναλωτές σε τμήμα μόνον του κοινοτικού εδάφους. Επομένως, η αρχή που καθιερώνει το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού 40/94, ότι, για να μη γίνει δεκτή η καταχώριση ενός σήματος, αρκεί ο λόγος απαραδέκτου να υφίσταται σε τμήμα μόνον της Κοινότητας, εφαρμόζεται αναλογικά και στην περίπτωση του λόγου απαραδέκτου που αντλείται από το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

34 Μολονότι το τμήμα προσφυγών αναφέρεται, με τη σκέψη 15 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στον καταναλωτή που βρίσκεται «στο κοινοτικό έδαφος», από το σύνολο της συλλογιστικής που ακολουθεί προκύπτει ότι το τμήμα προσφυγών εξέτασε μόνον την ιταλική αγορά. Πράγματι, στη σκέψη 20 της προσβαλλομένης αποφάσεως γίνεται παραπομπή στα στατιστικά δεδομένα τα σχετικά με τη συχνότητα εμφανίσεως του ονόματος «Fusco» στην Ιταλία. Στη σκέψη 22 εξετάζεται η αντίληψη που σχηματίζει ο «Ιταλός καταναλωτής» για το προγενέστερο σήμα. Από την αλληλουχία της αποφάσεως συνάγεται ότι η σκέψη 23 της προσβαλλομένης αποφάσεως αφορά μόνον την αντίληψη των ιταλών καταναλωτών, μολονότι δεν υπάρχει ρητή αναφορά στην ιταλική αγορά. Πράγματι, η συλλογιστική της παραγράφου αυτής είναι παράλληλη με αυτήν της προηγούμενης παραγράφου, η οποία αναφέρεται ρητώς στην ιταλική αγορά.

35 Εξάλλου, τα επιχειρήματα των διαδίκων αφορούν αποκλειστικά την Ιταλία.

- 36 Επομένως, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να εξεταστεί μόνον όσον αφορά τον κίνδυνο συγχύσεως στην αντίληψη του Ιταλού καταναλωτή.
- 37 Το τμήμα προσφυγών και το τμήμα ανακοπών του ΓΕΕΑ δεν αποφάνθηκαν ρητώς ως προς τη σύνθεση του οικείου κοινού. Ωστόσο, από την απόφαση του τμήματος ανακοπών προκύπτει ότι το τμήμα εκτίμησε τον κίνδυνο συγχύσεως σε σχέση με την αντίληψη του μέσου καταναλωτή, ο οποίος θεωρείται ότι έχει τη συνήθη πληροφόρηση και είναι ευλόγως προσεκτικός και ενημερωμένος. Το τμήμα προσφυγών ενέκρινε εμμέσως το συμπέρασμα αυτό, χωρίς εναντίωση του προσφεύγοντος ή της παρεμβαίνουσας.
- 38 Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο πρέπει να εκτιμήσει τον κίνδυνο συγχύσεως σε σχέση με την αντίληψη του μέσου, μη εξειδικευμένου, Ιταλού καταναλωτή.

— Επί της ομοιότητας των προϊόντων

- 39 Οι διάδικοι δεν αμφισβήτησαν το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών ότι τα προϊόντα που σημαίνονται με τα επίμαχα σήματα είναι πανομοιότυπα. Επομένως, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι μπορεί να στηριχθεί σε αυτή την παραδοχή.

— Επί της ομοιότητας των σημείων

- 40 Οι διάδικοι συμφωνούν ότι, κατά την αντίληψη του Ιταλού καταναλωτή, η δομή των σημείων είναι πανομοιότυπη και συνίσταται από ένα όνομα και ένα επώνυμο («όνομα + επώνυμο»).

- 41 Λόγω της παρουσίας του επωνύμου «Fusco» σε αμφότερα τα συγκρουόμενα σήματα, αυτά μοιάζουν τόσο φωνητικώς όσο και οπτικώς. Αντιθέτως, διακρίνονται μεταξύ τους λόγω των ονομάτων που προηγούνται του επωνύμου, ήτοι των ονομάτων «Antonio» και «Enzo», το οποίο είναι υποκοριστικό του ονόματος Vincenzo. Οι διάδικοι συμφωνούν ότι τα ονόματα αυτά διαφέρουν τόσο οπτικώς όσο και ηχητικώς.
- 42 Όσον αφορά τη σχηματιζόμενη αντίληψη, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, λόγω της διαφοράς των ονομάτων, ο καταναλωτής μάλλον θα συναγάγει ότι οι λέξεις «Enzo Fusco», αφενός, και «Antonio Fusco», αφετέρου, προσδιορίζουν δύο διαφορετικά πρόσωπα. Επιπλέον, οι διάδικοι συμφωνούν ότι τα σημεία δεν είναι καθόλου δηλωτικά των σημαινόμενων προϊόντων και ότι γίνονται αντιληπτά ως ονόματα προσώπων.
- 43 Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το όνομα «Fusco» αποτελεί το υπερισχύον και διακριτικό στοιχείο των δύο σημάτων, διότι, πρώτον, πρόκειται για επώνυμο, δεύτερον, το επώνυμο αυτό δεν είναι ιδιαίτερα διαδεδομένο στην Ιταλία και, τρίτον, τόσο το «Antonio» όσο και το «Enzo» είναι συνήθη ονόματα στην Ιταλία.
- 44 Επομένως, η διαφορά αφορά κυρίως το αν εν προκειμένω η παρουσία των διαφορετικών ονομάτων αρκεί για να αποκλειστεί ο κίνδυνος συγχύσεως στην αντίληψη του Ιταλού καταναλωτή, όπως υποστηρίζει ο προσφεύγων, ή αν, αντιθέτως, η λέξη «Fusco» αποτελεί σε τέτοιο βαθμό υπερισχύον στοιχείο των επίμαχων σημείων ώστε να υποτάσσει ή να εξαλείφει στην αντίληψη και τη μνήμη του καταναλωτή την παρουσία των ονομάτων «Enzo» και «Antonio», τα οποία είναι εντελώς διαφορετικά μεταξύ τους.
- 45 Πρέπει καταρχάς να επισημανθεί ότι το άρθρο 4 του κανονισμού 40/94 ορίζει ότι μπορεί να αποτελέσει κοινοτικό σήμα οποιοδήποτε σημείο επιδεκτικό γραφικής παραστάσεως, συμπεριλαμβανομένων των ονοματεπωνύμων. Τα άρθρα 7 και 8 του

κανονισμού αυτού, περί των λόγων απαραδέκτου της καταχωρίσεως σημάτων, δεν κάνουν διάκριση μεταξύ σημείων διαφορετικής φύσεως. Ο κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ τέτοιων σημείων, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, πρέπει, επομένως, να εκτιμάται με τις ίδιες αρχές που ισχύουν για οποιοδήποτε άλλο σημείο. Ωστόσο, η αντίληψη του οικείου κοινού για το σημείο δεν αποκλείεται να επηρεάζεται από το γεγονός ότι αυτό συνίσταται από το επώνυμο ενός προσώπου.

- 46 Όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, η εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως πρέπει, όσον αφορά την οπτική, φωνητική ή εννοιολογική ομοιότητα των επίμαχων σημείων, να στηρίζεται στη συνολική εντύπωση που προκαλούν τα σήματα, λαμβανομένων υπόψη, μεταξύ άλλων, των διακριτικών και υπερισχυόντων στοιχείων τους [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου, της 14ης Οκτωβρίου 2003, T-292/01, Phillips-Van Heusen κατά ΓΕΕΑ — Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), Συλλογή 2003, σ. II-4335, σκέψη 47, και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία]. Ο καταναλωτής σπανίως έχει τη δυνατότητα να προβαίνει σε άμεση σύγκριση των διαφόρων σημάτων, αλλά είναι αναγκασμένος να εμπιστεύεται στην ατελή εικόνα που έχει συγκρατήσει στη μνήμη του (απόφαση του Δικαστηρίου, της 22ας Ιουνίου 1999, C-342/97, Lloyd Schuhfabrik Meyer, Συλλογή 1999, σ. I-3819, σκέψη 26). Εν γένει, είναι ευκολότερη η απομνημόνευση των υπερισχυόντων και διακριτικών στοιχείων ενός σημείου [βλ., κατά την έννοια αυτή, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-104/01, Oberhauser κατά ΓΕΕΑ — Petit Liberto (Fifties), Συλλογή 2002, σ. II-4359, σκέψεις 47 και 48]. Επομένως, η αναγκαιότητα εκτιμήσεως της συνολικής εντυπώσεως που προκαλεί ένα σημείο δεν αποκλείει την εξέταση καθενός από τα συστατικά του, ώστε να καθοριστούν τα υπερισχύοντα στοιχεία του.
- 47 Κατά συνέπεια, αναζητώντας, αφενός, τα παρόμοια και τα διαφορετικά στοιχεία των συγκρουόμενων σημείων και, αφετέρου, το αν υφίσταται κάποιο υπερισχύον στοιχείο, το οποίο ο καταναλωτής συγκρατεί ευκολότερα, το τμήμα προσφυγών δεν αγνόησε τις καθιερωμένες από τη νομολογία αρχές.
- 48 Επιβάλλεται, ωστόσο, να εξεταστεί λεπτομερέστερα η κρίση του τμήματος προσφυγών ότι το επώνυμο «Fusco» συνιστά το υπερισχύον στοιχείο των επίμαχων σημείων.

- 49 Καταρχάς, επιβάλλεται, συναφώς, η διαπίστωση ότι, εκ πρώτης όψεως, η λέξη «Fusco», από οπτικής και φωνητικής απόψεως, δεν τονίζεται σε κανένα από τα δύο επίμαχα σήματα. Όσον αφορά το προγενέστερο σήμα, το όνομα «Antonio» εμφανίζεται στην αρχή του σημείου. Επιπλέον, τόσο από οπτικής όσο και από φωνητικής απόψεως, η λέξη αυτή είναι μακρύτερη από την επόμενη λέξη «Fusco». Το δε όνομα «Enzo», το οποίο εμφανίζεται στην αρχή του προς καταχώριση σήματος, είναι, από οπτικής και φωνητικής απόψεως, ελαφρώς συντομότερο από τη λέξη «Fusco», ενώ, από φωνητικής απόψεως, οι λέξεις «Enzo» και «Fusco» είναι αμφότερες δισύλλαβες και ισομήκεις.
- 50 Ωστόσο, το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα, όπως και το τμήμα προσφυγών με την προσβαλλόμενη απόφαση, φρονούν ότι, σε ένα σήμα συνιστάμενο από όνομα και επώνυμο, το επώνυμο προσδίδει στο σήμα τον διακριτικό του χαρακτήρα και, επομένως, αποτελεί το υπερισχύον στοιχείο, εκτός αν πρόκειται για επώνυμο ιδιαίτερα διαδεδομένο, του οποίου ο διακριτικός χαρακτήρας είναι, ως εκ τούτου, σαφώς περιορισμένος.
- 51 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, καταρχάς, ότι ουδείς από τους διαδίκους αμφισβήτησε την κρίση του τμήματος προσφυγών ότι τα ονόματα «Enzo» και «Antonio» δεν πρόκειται να θεωρηθούν σημαντικότερα, χαρακτηριστικότερα ή ότι διαθέτουν εντονότερο διακριτικό χαρακτήρα από τη λέξη «Fusco».
- 52 Εν συνεχεία, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η αντίληψη για τα σήματα που συνίστανται από ονοματεπώνυμο μπορεί να διαφέρει στις διάφορες χώρες της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Για να διαπιστωθεί αν, σε μία συγκεκριμένη χώρα, το επώνυμο διαθέτει εν γένει, κατά την αντίληψη του οικείου κοινού, εντονότερο διακριτικό χαρακτήρα απ' ό,τι το όνομα, η νομολογία της χώρας αυτής, αν και δεν είναι υποχρεωτική για τα κοινοτικά δικαστήρια, μπορεί να παράσχει χρήσιμες ενδείξεις.

- 53 Εν προκειμένω, πρέπει να ληφθεί υπόψη η αντίληψη που σχηματίζει το οικείο ιταλικό κοινό για τα επίμαχα σήματα. Το Πρωτοδικείο επισημαίνει συναφώς, όπως και η παρεμβαίνουσα, ότι η ιταλική νομολογία θεωρεί εν γένει το επώνυμο ως τον πυρήνα του σημείου που συνίσταται από όνομα και επώνυμο. Επιπλέον, δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους ότι το επώνυμο «Fusco» δεν είναι από τα πλέον διαδεδομένα στην Ιταλία.
- 54 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, εν προκειμένω, δεν μπορεί να αμφισβητηθεί η εκτίμηση του τμήματος προσφυγών, με την οποία συμφωνεί και το τμήμα ανακοπών, ότι, κατά την αντίληψη του Ιταλού καταναλωτή, στα επίμαχα σήματα, το επώνυμο διαθέτει εν γένει εντονότερο διακριτικό χαρακτήρα απ' ό,τι το όνομα.
- 55 Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι τα επίμαχα σημεία παρουσιάζουν κάποια ομοιότητα διότι το κύριο χαρακτηριστικό τους είναι πανομοιότυπο. Ωστόσο, λόγω της παρουσίας στα σημεία αυτά και άλλων στοιχείων, ήτοι των ονομάτων «Antonio» και «Enzo», η ομοιότητα αυτή δεν είναι ούτε περιορισμένη ούτε έντονη.
- Επί του κινδύνου συγχύσεως
- 56 Κατά πάγια νομολογία, υφίσταται κάποια αλληλεξάρτηση μεταξύ των παραγόντων που λαμβάνονται υπόψη κατά την εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, ιδίως δε της ομοιότητας των σημάτων με την ομοιότητα των σημαινόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών. Δηλαδή, η περιορισμένη ομοιότητα μεταξύ των σημαινόμενων προϊόντων ή υπηρεσιών αντισταθμίζεται ενδεχομένως από μια έντονη ομοιότητα μεταξύ των σημάτων (βλ., αναλόγως, απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1998, C-39/97, Canon, Συλλογή 1998, σ. I-5507, σκέψη 17, και, σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού 40/94, την προπαρατεθείσα απόφαση GIORGIO BEVERLY HILLS, σκέψη 32). Κατά την ίδια νομολογία, όσο εντονότερος είναι ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου σήματος, τόσο μεγαλύτερος

είναι ο κίνδυνος συγχύσεως (βλ., αναλόγως, απόφαση του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1997, C-251/95, SABEL, Συλλογή 1997, σ. I-6191, σκέψη 24, και τις προπαρατεθείσες αποφάσεις Canon, σκέψη 18, και Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 20).

57 Εν προκειμένω, ο προσφεύγων ισχυρίζεται, πρώτον, ότι το οικείο κοινό είναι ιδιαίτερα προσεκτικό κατά την αγορά των επίμαχων προϊόντων.

58 Από τη νομολογία προκύπτει, συναφώς, ότι το επίπεδο της προσοχής του μέσου καταναλωτή ενδεχομένως μεταβάλλεται, ανάλογα με το είδος των αντίστοιχων προϊόντων ή υπηρεσιών (βλ., αναλόγως, την προπαρατεθείσα απόφαση Lloyd Schuhfabrik Meyer, σκέψη 26). Ωστόσο, όπως ορθώς επισήμανε το ΓΕΕΑ, δεν αρκεί ο προσφεύγων να προβάλλει τον ισχυρισμό ότι το επίπεδο της προσοχής του καταναλωτή των εν λόγω προϊόντων είναι υψηλό, χωρίς ο ισχυρισμός αυτός να στηρίζεται σε ή να προκύπτει από αποδεικτικά μέσα. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι ο οικείος καταναλωτής είναι ιδιαιτέρως προσεκτικός.

59 Δεύτερον, ο προσφεύγων φρονεί ότι το τμήμα προσφυγών έπρεπε να λάβει υπόψη του ότι το προγενέστερο σήμα δεν διαθέτει καμία φήμη.

60 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι η παρεμβαίνουσα δεν ισχυρίζεται ότι το προγενέστερο σήμα διαθέτει έντονο διακριτικό χαρακτήρα επειδή είναι γνωστό στην ιταλική αγορά. Αντιθέτως, το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ορθώς επισημαίνουν ότι ο προσφεύγων σφάλει ως προς τις συνέπειες της ενδεχόμενης ελλείψεως φήμης του προγενέστερου σήματος, όταν υποστηρίζει ότι σε μια τέτοια περίπτωση το προγενέστερο σήμα απολαύει περιορισμένης μόνον προστασίας. Πράγματι, για να εκτιμηθεί αν η ομοιότητα μεταξύ των προσδιοριζόμενων με τα δύο σήματα προϊόντων ή υπηρεσιών είναι ικανή να προκαλέσει κίνδυνο συγχύσεως, πρέπει να λαμβάνεται υπόψη ο διακριτικός χαρακτήρας που το προγενέστερο σήμα διαθέτει λόγω των εσωτερικών του ιδιοτήτων ή της φήμης του (προπαρατεθείσα απόφαση Canon, σκέψεις 18 και 24). Ωστόσο, η φήμη αυτή δεν αποτελεί προϋπόθεση της προστασίας του προγενέστερου δικαιώματος.

- 61 Τρίτον, ο προσφεύγων φρονεί ότι το τμήμα προσφυγών έπρεπε να λάβει υπόψη του το ότι το σήμα ENZO FUSCO προστατεύεται στην Ιταλία από το 1982 και ότι ο προσφεύγων είναι εγνωσμένης αξίας σχεδιαστής, που ασκεί τη δραστηριότητα αυτή για περισσότερο από τριάντα έτη.
- 62 Επ' αυτού, το τμήμα προσφυγών έκρινε, με τη σκέψη 18 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι η κατοχύρωση του σήματος ENZO FUSCO στην Ιταλία από το 1982 δεν ασκεί επιρροή στην επίλυση της διαφοράς, διότι τα μόνα δικαιώματα που μπορούν να ληφθούν υπόψη είναι αυτά επί των δύο επίμαχων κοινοτικών σημάτων.
- 63 Το συμπέρασμα αυτό πρέπει να επικυρωθεί. Αν ο προσφεύγων είναι δικαιούχος εθνικού σήματος προγενέστερου του κοινοτικού σήματος ANTONIO FUSCO, το οποίο είναι, τουλάχιστον στην ουσία του, όμοιο με το κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση, οφείλει, εφόσον διαθέτει έρεισμα και το επιθυμεί, να ζητήσει προστασία μέσω της διαδικασίας ανακοπής ή ακυρώσεως ή ακόμη ενώπιον του αρμόδιου εθνικού δικαστηρίου βάσει του άρθρου 106 του κανονισμού 40/94. Αντιθέτως, ενόσω διαρκεί η προστασία του προγενέστερου κοινοτικού σήματος ANTONIO FUSCO, η επίκληση εθνικής καταχωρίσεως προγενέστερης του σήματος αυτού δεν είναι λυσιτελής στο πλαίσιο ανακοπής κατά της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος, ακόμη και αν το προς καταχώριση κοινοτικό σήμα είναι πανομοιότυπο με το εθνικό σήμα του οποίου δικαιούχος είναι ο προσφεύγων και το οποίο είναι προγενέστερο του κοινοτικού σήματος κατά του οποίου στρέφεται η ανακοπή [βλ., κατά την έννοια αυτή, ως προς την ύπαρξη απολύτου λόγου απαραδέκτου της καταχωρίσεως προγενέστερου σήματος, απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Οκτωβρίου 2002, T-6/01, *Matratzen Concord* κατά ΓΕΕΑ — Hukla Germany (MATRATZEN), Συλλογή 2002, σ. II-4335, σκέψη 55].
- 64 Όσον αφορά το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι ο διακριτικός χαρακτήρας του προγενέστερου κοινοτικού σήματος έχει εξασθενήσει λόγω της αδιατάρακτης συνυπάρξεώς του με το ιταλικό σήμα ENZO FUSCO, το οποίο, όπως προβάλλεται, προστατεύεται από το 1982, επισημαίνεται ότι, ακόμη και αν η άποψη αυτή γινόταν δεκτή, το διάστημα συνυπάρξεως των δύο αυτών σημάτων είναι πολύ σύντομο για να επηρεαστεί η αντίληψη του Ιταλού καταναλωτή. Πράγματι, από τη δικογραφία

προκύπτει ότι το προγενέστερο κοινοτικό σήμα κατατέθηκε στις 10 Οκτωβρίου 1997 και καταχωρίστηκε στις 8 Μαρτίου 1998. Δεδομένου ότι η επίδικη αίτηση καταχώρισεως υποβλήθηκε στις 21 Ιανουαρίου 1998, το κρίσιμο διάστημα δεν υπερβαίνει καν τους τέσσερις μήνες.

65 Τέλος, ως προς την επαγγελματική και προσωπική πορεία του προσφεύγοντος ή την ενδεχόμενη φήμη του ονόματος «Enzo Fusco», το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι ο προσφεύγων δεν προσκόμισε τα απαραίτητα στοιχεία ώστε να εκτιμηθεί το υποστατό ή και η λυσιτέλεια των στοιχείων αυτών. Ο προσφεύγων παρέλειψε, ιδίως, να αποδείξει πώς τα στοιχεία αυτά είναι δυνατόν να επηρεάσουν την αντίληψη που σχηματίζει ο Ιταλός καταναλωτής για τα επίμαχα σημεία.

66 Κατά τη συνολική εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως, η περιορισμένη ομοιότητα των σημείων μπορεί να αντισταθμιστεί από άλλους συντρέχοντες παράγοντες, όπως η έντονη ομοιότητα των προϊόντων.

67 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι ο Ιταλός καταναλωτής, επειδή θεωρεί εν γένει ότι το επώνυμο διαθέτει ισχυρότερο διακριτικό χαρακτήρα από το όνομα, συγκρατεί στη μνήμη του μάλλον το στοιχείο «Fusco», παρά τα ονόματα «Antonio» ή «Enzo». Επιπλέον, τα επίμαχα προϊόντα είναι πανομοιότυπα. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το τμήμα προσφυγών έκρινε, χωρίς να υποπέσει σε νομική πλάνη, ότι ο καταναλωτής που βρίσκεται ενώπιον προϊόντος φέροντος το προς καταχώριση σήμα ENZO FUSCO ενδεχομένως θα το συγχύσει με το προγενέστερο σήμα ANTONIO FUSCO, με αποτέλεσμα την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως.

68 Επομένως, αφού ο μοναδικός λόγος ακυρώσεως, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, δεν είναι βάσιμος, επιβάλλεται η απόρριψη του κύριου αιτήματος του προσφεύγοντος.

Επί του επικουρικού αιτήματος να αναγνωριστεί ότι δεν έχει αποκλειστεί η δυνατότητα εφαρμογής της διαδικασίας μετατροπής

- 69 Σύμφωνα με το άρθρο 108, παράγραφος 1, στοιχείο α', του κανονισμού 40/94, ο ζητών την καταχώριση κοινοτικού σήματος δικαιούται να ζητήσει τη μετατροπή της αιτήσεώς του σε αίτηση για εθνικό σήμα, εφόσον η αίτηση για το κοινοτικό σήμα απορριφθεί.
- 70 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι ο προσφεύγων δεν έχει ακόμη ζητήσει τη μετατροπή της αιτήσεως καταχώρισεως κοινοτικού σήματος. Ωστόσο, με το επικουρικό αίτημά του, ζητεί ουσιαστικά από το Πρωτοδικείο να αναγνωρίσει εκ των προτέρων και ανεξαρτήτως της υπάρξεως πράξεως δυνάμενης να προσβληθεί βάσει του άρθρου 63 του κανονισμού 40/94 την ύπαρξη σχετικής υποχρέωσης του ΓΕΕΑ.
- 71 Επειδή η διαπίστωση αυτή δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητες του Πρωτοδικείου, το επικουρικό αίτημα είναι απορριπτέο ως απαράδεκτο.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 72 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Επειδή ο προσφεύγων ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το σχετικό αίτημα του ΓΕΕΑ.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.**

Pirrung

Meij

Forwood

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο την 1η Μαρτίου 2005.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

J. Pirrung